

Sygn. akt II CKN 973/98

W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2000 r.

Sąd Najwyższy Izba Cywilna

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN - Marian Kocon

Sędziowie: SN - Elżbieta Skowrońska-Bocian (spraw.)

SN - Zbigniew Strus

Protokolant: Anna Banasiuk

po rozpoznaniu w dniu 2 czerwca 2000 r.

na rozprawie sprawy z powództwa E. M.

przeciwko W. M.

o rozwód

na skutek kasacji powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 13 stycznia 1998 r., sygn. akt I ACa [...]

oddala kasację.

U Z A S A D N I E N I E

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z 13 stycznia 1998 r. sygn. akt I ACa [...] zmienił zaskarżony przez powódkę wyrok Sądu Wojewódzkiego w S. z 28 maja 1997 r. sygn. akt I RC [...] orzekający rozwód z winy obu stron i ustalający kontakty pozwanego W. M. z dzieckiem. Zmiana dokonana przez Sąd drugiej instancji odnosiła się do kontaktów z dzieckiem, przy czym Sąd drugiej instancji ustalił kontakty z dzieckiem w sposób zgodnie wnioskowany przez strony.

W kasacji od tego wyroku powódka wskazuje naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię art. 57 § 1 w zw. z art. 23 kro oraz naruszenie art. 441, art. 232 i art. 382 kpc. W kasacji skarżąca kwestionuje jedynie orzeczenie rozwodu z winy obu stron wskazując, że winę ponosi wyłącznie pozwany.

Oddalając kasację Sąd Najwyższy miał na uwadze co następuje:

Orzekając rozwód z winy obu stron postępowania Sądy orzekające ustaliły, że między stronami dochodziło do nieporozumień na tle sposobu prowadzenia gospodarstwa rolnego należącego do pozwanego. Powódka miała pozwanemu za złe nadużywanie alkoholu, z tym, że biegły badający pozwanego (w innej sprawie) nie rozpoznał u niego choroby alkoholowej. Wielokrotnie byli przez powódkę wzywani policjanci, którzy nie znajdowali podstaw do interwencji. Powódka często wyjeżdżała pozostawiając męża na gospodarstwie, także z małym dzieckiem. Wreszcie powódka jesienią 1995 r. wyprowadziła się od męża do W.. W tej sytuacji przyjęcie, że obie strony ponoszą winę za rozkład pożycia nie nasuwa wątpliwości.

Skarżąca kładzie szczególny nacisk na nie dopuszczenie wnioskowanego przez powódkę dowodu z opinii Rodzinnego Ośrodka Diagnostyczno – Konsultacyjnego na okoliczność nadużywania alkoholu przez pozwanego

i wpływ tego na rozpad małżeństwa. Należy w tym względzie zauważyć, że art. 441 kpc nakłada na sąd obowiązek badania w procesie rozwodowym przede wszystkim okoliczności dotyczących rozkładu pożycia, jednak nie nakłada na sąd działania w tym zakresie z urzędu ani przeprowadzania wszystkich dowodów wnioskowanych przez strony. W szczególności nie jest wyłączone skorzystanie przez sąd z możliwości pominięcia dowodu, jeżeli pewna okoliczność jest już dostatecznie wyjaśniona (art. 217 § 2 kpc). W rozpoznawanej sprawie zaś zostało wykazane, że zachowanie się powódki było tego rodzaju, iż pozwala postawić jej zarzut zawinienia. Stopień zawinienia, to czy wina jednego z małżonków ma charakter dominujący, pozostaje w tym względzie bez znaczenia.

Jak wynika z powyższego nie znajduje potwierdzenia zarzut naruszenia wskazanych w kasacji przepisów postępowania. W ustalonym zaś stanie faktycznym nie sposób mówić o naruszeniu art. 57 § 1 w zw. z 23 kro.

Z tych względów kasacja podlegała oddaleniu jako pozbawiona usprawiedliwionych podstaw (art. 393¹² kpc).

aw

jg